

Brez Ljubljane ne gre.

TAMARA IN KLARA
Škofjska gimnazija
Vipava

Dijaški
vidik

SIMON IN ELEANA
Lyceé Pierre
Termier, Grenoble

Dijaška IZMENJAVA

Novembra so k nam na Ognjišče v okviru projekta Erasmus Plus prišli dijaki iz Škofjske gimnazije Vipava ter njihovi vrstniki iz Francije. Ogleдали so si Ognjišče, pobrskali smo po arhivu in šli na sprehod po Kopru. Skupaj smo pripravili dijaški vidik tokratne rubrike Gimnazijski life. Hvala dijakinjama Klari in Tamari za zanimiv prispevek.

Že od osnovne šole sva si želeli biti vključeni v dijaško izmenjavo dijaške izmenjave in ko sva prišli na Škofjsko gimnazijo, se nama je zelo hitro ponudila odlična priložnost! Prijavili sva se takoj, ko je bilo to možno, saj sva obe mnenja, da z izmenjavo spoznaš novo kulturo, s tem pa njene dobre in slabe plati. Ustvarijo se seveda tudi prijateljske vezi, privajaš se drugačnim navadam in lahko se naučiš vsaj malo tujega jezika.

Nekateri smo pričakovali glasno in zgovorno skupino dijakov, kot so npr. Italijani, drugi pa so si v glavah ustvarili predstavo o tihih, zaprtih, modernih in težko dostopnih Francozih. Na koncu smo bili presenečeni nad tako običajnimi vrstniki, skratka, francoski dijaki so drugačni, hkrati pa tudi podobni. Zanimiv se nama zdi njihov način pozdravljanja in poslavljanja. Veliko se poljubljajo in objemajo, medtem ko si v Sloveniji z neznancem le stisnemo roko, z domačimi pa si dovolimo največ objem. In še to včasih zgleda čudno in nenavadno. Zanimive in tuje pa so nam tudi njihove prehranjevalne navade. Pojedo veliko manj kot mi, večinoma jedo dokaj nezdravo hrano. Naše domače mineštre jim niso prav nič dišale. ☺ Edina specialiteta, ki jo Slovenci z radovednostjo pričakujemo v preizkus, ko pridemo v Francijo, so slavni polži.

Kaj bova odnesli od tega projekta? Vsekakor nove prijatelje, navade ter nekaj besed in fraz v francoščini. Skupaj smo preživeli nepozaben teden. Tudi vsi izleti so bili izjemno zanimivi, zato nam bodo tudi ti ostali v spominu, skupaj z dogodivščinami, ki so se odvijale na avtobusih. Na kratko: veliko zabave!

Za sodelovanje pri projektu sva se odločila. Najprej zato, ker je to eden od načinov, da se odpraviš v tujo državo, ne da bi tvoja denarnica preveč trpela, potem ker spoznaš veliko kulturnih znamenitosti in utrip ter navade življenja drugje. Nisi le turist, ki le bežno opazi tujce, ampak z njimi neposredno živiš in jih spoznaš. In še zato, ker je Slovenija res dokaj majhna in še nepoznana država. Midva sva bila v Italiji in Avstriji, a v Sloveniji nikoli. Zato naju je še bolj presenetilo njeno bogastvo, ki bi ga zagotovo moral videti vsak turist, ki jo prečka! Spoznala sva nove navade, naučila sva se nekaj vaših besed in stavkov, videla vaš utrip življenja in odkrila deželo, ki je polna naravnih biserov.

V Franciji so vsi govorili, da Vipava zgleda skoraj tako kot Grenoble in vsi smo pričakovali mesto s 160.000 prebivalci. Zelo nas je presenetilo, ko smo prišli v majhno mesto brez velikih luči, vse je bilo mirno, tiho! Zato smo se med seboj spraševali, če smo sploh prišli prav. Sicer pa se glede narave sploh ne razlikuje tako zelo od Francije. Tudi mi imamo travnike, reke, obdajajo nas gore in hribi.

Proizvodnja
letal Pipistrel,
Ajdovščina

Na obisku
medijskih hiš so
se dijaki lahko
preizkusili v vlogi
novinarjev

Naš življenjski slog je zagotovo drugačen od vašega. Pouk začnemo ob osmih zjutraj, končamo približno ob petih popoldne. Staršem se služba prav tako začne in konča razmeroma pozno. V šolo gremo tudi ob sobotah, saj takrat pišemo pisne naloge. Naše počitnice so dolge po dva tedna, poletne pa prav tako kot vaše dva meseca. Ob nedeljah spimo do opoldan, popoldne se ponavadi odpravimo na krajši izlet ali pa počivamo doma. V primerjavi z vami zelo veliko spimo.

Hrana v Sloveniji nam je bila všeč! Najbolj mi bodo v spominu ostali žlikrofi in blejska kremna rezina. Ker sama rada jem, so mi bili vaši pogosti obroki zelo všeč! Vendar pa je zelo zanimivo, da jeste tako zgodaj! Sami imamo večerjo ob 21. uri zvečer, saj pouk končamo šele ob 18. uri, vi pa ste ob takih urah že v postelji. Tudi vaši zajtrki so zelo zgodaj. Sploh nam ni bilo jasno, kako lahko jeste jajca ob 8. uri zjutraj! Takrat mi komaj vstanemo, vi pa ste bili že sveži in polni energije.

Presenetili so nas tudi blond lasje. Res je smešno, ampak ko smo prispeli v vašo šolsko jedilnico, je bilo skoraj vsako drugo dekle svetlo lasno. V Franciji je veliko manj blondink. Kot drugo pa: fantastični razgledi. Kamorkoli smo prišli in se ustavili, smo imeli prekrasen razgled na gore, doline, kotline ... Neverjetno! Zelo je zanimivo tudi to, da vas je številčno zelo malo, tudi površinsko je Slovenija zelo majhna, a vedno smo našli ogromno skritih kotičkov, kjer si videl kaj zanimivega. Res sva uživala ta čas tukaj!

NA KRATKO ŠE NEKAJ UTRINKOV IZ NAŠEGA POGOVORA:

Klara in Tamara: *Opišita Slovenijo z eno, unikatno besedo:*
Eleana in Simon: Slovenska ... (Smeh.) Unikatna ... Veliko cerkva. V Franciji nimamo toliko cerkva.

Klara in Tamara: *Kaj menita o molitvi na naši šoli?*
Eleana in Simon: Zelo nama je bilo zanimivo, kako v šoli molite. Pri nas je prepovedano javno izkazovati versko usmerjenost, četudi obiskujemo katoliško šolo; prav tako je ne smemo izkazovati na javnih mestih zaradi vpliva drugih verstev in kultur.

Klara in Tamara: *Kaj menita o slovenskih voznikih?*
Eleana in Simon: Zelo so dobri. (Smeh.) Zelo je zanimivo, saj se avtomobil, preden prečeka cesto, dejansko ustavi!!! V Franciji ljudje prečkajo cesto, kjerkoli in kadarkoli želijo!

Profesorjev
vidik

MARTINA PODBERSIČ SMRDEL,
prof. sociologije
Skupaj s prof. Tatjano Božič in ob podpori številnih ostalih profesorice vodi projekt Erasmus Plus Language in Motion na vipavski gimnaziji ter Inštituta za raziskovanje in evalvacijo šolstva.

Projekt Erasmus Plus Language in Motion – LIM poteka na naši šoli sedaj že drugo šolsko leto. Povezani smo s katoliško srednjo šolo iz Grenobla Lyceé Pierre Termier. Francoske katoliške šole se zelo razlikujejo od slovenskih. Prav tako se razlikujejo dijaki, ki v našem, slovenskem primeru prihajajo povčini iz monokulturnega (ruralnega) okolja, v francoskem pa iz izredno multikulturnega (urbanega) okolja. Zato je izmenjava vedno zelo zanimiva in tudi tokrat je bilo tako. Francoski dijaki se niso mogli načuditi urejenosti in lepoti naših šolskih prostorov, dejstvu, da se dijaki preobuvajo v copate, zelenemu okolju, majhnosti Vipave ter šole in temu, kako prijazni so starši naših dijakov in koliko so pripravljene vložiti v dobro počutje mladih gostov. Večina francoskih dijakov, ki so nas obiskali, ni vzgojena v katoliškem duhu, njihova šola jim nudi možnost, da se v času srednjega šolanja pripravijo na obhajilo in/ali birmo, vendar se le manjšina odloči za to možnost.

Sicer pa je naš projekt usmerjen v krepitev jezikovnih veščin dijakov, in sicer v prvi vrsti v krepitev izražanja v maternem jeziku (v času same izmenjave seveda tudi v angleščini).

V času prvega dela izmenjave (novembra 2016) smo obiskali slovenski licej v italijanski Gorici (in spoznali dijake in zamejsko govorico), gostili smo publicistko in prevajalko Alenko Puhar (ter na njeno predavanje povabili tudi ostale dijake na šoli), si ogledali, kje je pokopan zadnji francoski kralj (Kostanjevica nad Novo Gorico), ter obiskali hiše, na katere smo v naši neposredni bližini upravičeno ponosni (tovarna Pipistrel in galerija Vena Pilona v Ajdovščini). Najpomembnejši dan pa je bil ponedeljek (21. 11. 2016), ko so si naši dijaki ogledali, kako poteka delo pravih novinarjev, obiskali so številne medijske hiše. Dijaki so v času izmenjave ves čas pisali članke za posebno izdajo našega šolskega časopisa Iskre in bili pri tem zelo produktivni. Nagrada za trdo novinarsko delo bo ponovno srečanje marca 2017 v Grenoblu.

Velikokrat se je bilo potrebno razdeliti v skupine :)

Na obisku na slovenskem liceju v Gorici (Italija)

Uredila: Marjetka Pezdir Kofol